

царски династии — Карагеоргиевичи и Обреновичи. Каравеловъ не харесваше нито единтъ, нито другитѣ. А и самиятъ сръбски народъ не ги обичаше.

На 10 юний 1868 година бѣше убитъ отъ сърбитѣ князь Михаилъ Обреновичъ. Започнаха да подозиратъ мнозина. Каравеловъ избѣга въ Австрия. Но по искането на сръбското правителство той бѣше заловенъ въ Нови Садъ и хвърленъ въ затворъ. Следъ седемъ месечно стоене въ затвора, военниятъ сждъ оправда Каравелова и той се върна отново въ Нови Садъ, посрещнатъ тържествено отъ цѣлата сръбска емиграция тамъ.

Каравеловъ съ своето смѣло перо стана необходимъ и за българитѣ бунтовници, които живѣха въ Букурещъ.

Презъ юний 1869 г. той пристигна въ Букурещъ, а тамъ имаше много бунтовници. Тамъ

бѣха Ботйовъ и Левски. Тѣ искаха чрезъ всеобщо въстание да освободятъ България.

Наскоро Каравеловъ закупи печатница, която пренесе въ Букурещъ, защото бѣше необходима тамъ за подетата борба. Започна да издава вестникъ „Свобода“, който излиза до 25 септемврий 1872 год. и съ който Каравеловъ се бори за свободата на България.

Теодосий Анастасовъ

МАРТЕНИЧКИ

Ний сме всички съ мартенички
и сме весели катъ птички.
Съсъ усмивки сме засмѣни
тукъ изъ роднитѣ поляни.
Тѣй сме радостни, щастливи,
тѣй сме пѣргави, игриви!
Ний сме всички съ мартенички
и сме весели катъ птички.

Вл. Хисаровъ